

ves idees, y es trova que no sab res, no entén de política ni res de lo que si asembli, li parlareu d'algún ideal y dirá que l'enganyeu; després per cualsevulga cosa, siga per debilitat de pensament o falta de haver llegit, vé el caciquisme y el subyuga y us trubeu amb un home completament indiferent, tant se li endona el bo com el mal, com que no hu compren; y d'aquí resulta el gran mal del nostre poble.

Doncs nosaltres som aquí per lluitá contra tots aquests abusos, avuy día segons va la cosa, recomaném les idees nacionalistes, pro fermes, no d'aquets que fan veure una cosa per altre no, d'aquets que donen la cara per tot arreu, y si convé la sang hem de dar per Catalunya igual com faríem per la nostra mare. Per aixó nosaltres, malgratencs, estém sempre en peu de guerra. No deixarém els fonaments fins que siguin prou solíds per sostenir l'edifici. S'ha d'obrar ara mateix. En favor de la «Liga Regionalista» o en favor de qualsevol altre força social que vagi contra els partits dinástics y en favor de Catalunya y de la llibertat. No us han de fer por els que lluiten. Som del poble. Llitem per al poble y enfonsant al centralisme el poble guanya, y guanyant obtenim les llibertats que amb tant de prec s'està demanant a Madrid.

Doncs sí, l'indiferentisme d'aquest poble ha d'acabá, la Joventut Nacionalista no hu permet, convé que la máscara amb que 's tapen els ulls desparegui, y d'una forta esbrancida tirém al caciquisme per terra, fins avuy ha durat, pró ha d'acabá; aquests esbatecs que nosaltres sentím dins dels nostres cors d'amor a Catalunya y a Malgrat, ha de surtir a l'exterior. Lluitarém contra el caciquisme encare que l'humanités, fa que dignicarse no pot. Lluitarém amb armes lleals; sabém on comencém, no ahont acabarém; sabém ahont sóm, però no ahont aném a parar; però aném amb pas segú a la victoria perquè la raó sura com l'oli.

Aquestas pasades eleccions, Malgratencs, les nostres aspiracions